

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, 1/2 strani K 16.—, 1/4 strani K 8.—, 1/8 strani K 4.—, 1/16 strani K 2.—, 1/32 strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebnó znižana. — Za oznanila (inserter) uredništvo in upravnštvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnštvo je v Ptuj v gledališkem poslopju. — Stajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpslati.

Štev. 26.

V Ptuj v nedeljo dne 27. decembra 1903.

IV. letnik.

Sveta noč.

Milo donijo zvonovi iz stolpa, naznanjajo nam rojstvo našega Odrešenika, oznanjevalca miru in sprave.

Tam v jaslicih v hlevu leži novorojeno dete, človeško bitje, katero je nebeški oče poslal na svet, učiti narode ljubezni, miru in sprave.

Neiskončna, nepopisna ljubezen do svojih vernih je naklonila vsegamogočnega in najvišjega Vladarja, podeliti svojim narodom lastno Svoje meso, dati jim Svojega edinega sina, da on naznanja ljudstvu neizmerno dobroto, katero On sam občuti do svojih otrok.

Kako radostno pretresate vsakogar dve besedici: „Sveta noč!“ Pri premišljevanju o velikanskem njih pomenu vsako srce hitreje bije, vsakdor pri njih izreku občuti Božjo dobroto, katera nam dopušča in omogoči tesnejšo zvezo z nebeškim Očetom.

V tej noči pač nikdo ne pozna razločka med stanovi, med narodi. Vsako srce je polno kipeče radosti, polno hvaležnosti, polno veselja.

Bodisi bogataš, bodisi siromak, vsakomur je v spominskih urah rojstva našega Odrešenika edino le trdna želja, skazati se vrednega tega, kar nam je nebeški oče v tej noči dodedil, namreč Njegove ljubezni.

Vsakšno sovraštvo, vsakšen boj postane enemu, kakor drugemu zopern, vsakdor se hoče popolnoma udati le občutkom radosti in svetega veselja, katero vse mu doprinaša ta noč.

Ako si ogledamo le nekoliko različne današnje stanove, povsod opazujemo le eno in isto, namreč mir, premišljevanje in kolikor mogoče vredno obhajanje teh presvetih dnevov.

Vsakovrstni trdni naklepi nastajajo v srcih posameznikov, ta hoče svoje dosedanje razkošeno živ-

ljenje opustiti, drugi zopet hoče mir s svojim sosedom itd., z eno besedo, ni ga bitja, katero ne bi v tej sveti noči kovalo vsakovrstne naklepe, bodisi na ta ali drugi način, to vse le edino že iz radosti, da mu je milost Božja naklonila srečo, dočakati noč rojstva Božjega Sina.

In res je. Mnogim je bilo resnobno s tem naklepom in njih poznejše življenje tudi dokazuje, da jih ni samo radostni sveti občutek, s katerim jih navdaja ta noč, za nekoliko časa obvezel, temveč da jim je premišljevanje in uvidenje te velikanske Božje ljubezni tudi ostalo v srcu, ter da jim je za to, s svojimi dejanji se tudi izkazati hvaležnega za to Božjo dobroto.

Toda žalibog, le premalo takih je. Strastna človeška srca nadvladana so preveč od dosedanjega njih delovanja; pač so za nekoliko ur vskipela in občutila svoje slabosti, toda pozabljeno je hitro vse, pozabljeni so vsi naklepi in vse kesanje, strast je mogočnejša, kakor vse uvidenje tega, kar je Bog iz velikanske dobrote za nje storil in naprej teče staro življenje.

Poželjivost, hrepenenje po posvetnem blagu, sovraštvo in boj, vse to nam je hotel nebeški Oče iz naših src izbrisati in nam zato v vzgled proti tem strastim poslal Svojega sina. V urah svete noči pač občuti zaničljivost teh strasti, a prešle so te ure in ž njimi pri mnogih tudi vsi verski občutki.

Sovraštvo do bližnjega kujejo posamezniki tudi po vseh teh naklepih še vedno v svojih srcih, pozabljene so ure, v katerih se nam je pokazala Božja milost za poznejše življenje in preganjanje, hrepenenje po posvetnem blagu ostalo je eno in isto, ni je uničil prihod Odrešenikov, čeprav jih je za nekoliko ur potihnil.

In zakaj vse to? Ker je poželjenje po posvetnem blagu močnejše, kakor pa po večnem življenju; zato ker je marsikomu ljubše, ako živi v sovraštvu s svojim bližnjim, kakor pa v miru ne ozirajoč se na to, da nas naš Odrešenik uči miru in sloge; zato, ker marsikdo uvidi, da s hujškanjem lažje napolni svoje žepe s posvetnim blagom, kakor pa, ako bi se ravnal po Odrešenikovih vzgledih. Obdržite toraj svoje dobre naklepe, katere ste storili v sveti noči, ne dajte se vplivati od hujškačev, kateri se vam hlinijo in vam predstavljajo našega novorojenega Božjega Sina v vzgled, sami pa ravno nasprotno ravnajo, temveč ravnajte se sami po njegovih nazorih ter bodite prepričani, marsikatero težavo bode lažje prenašali in veliko večja sreča vas čaka. Pustite sovraštvo in druge enake strasti, skažite se vrednih biti Božjih otrok in hvaležnih za neizmerno dobroto, katero nam je Bog v tej noči pokazal s tem, da nam je poslal svojega Sina na svet.

Podajmo si v spomin na sveto noč roke, združimo naša srca, odpustimo eden drugemu vse sovraštvo, kažimo resno voljo živeti v prihodnje v miru in ljubezni, izogibati se vsaki nesložnosti, da bomo tudi mi dosegli to, česar nas naš Odrešenik uči — m i r!

Veselo novo leto želimo našim naročnikom!

Novo leto se bliža, staro gre h koncu. Kakšni različni občutki nas navdajajo ob prestopu iz starega leta v novo! Kakó nam polnočni zvonovi vendar pojejo različne melodije! Enimu spremljajo še enkrat izgubljeno srečo, izgubljene upanje k pogrebu, drugemu zvonijo pa k novemu življenju in k novi sreči. Brezskrbni mladini je to zvenenje vesela jutranjica, onemogli starosti pa večerni delapust. Tistim pa, ki stojé na visočini življenja, delovanja in sploh na visočini svojih zmožnosti, kličejo svarilno in opominje-

Župnikov fant.

Iz pisem nekega kmečkega duhovnika. Nemški spisal P. K. Rosegger.
Ponatis prepovedan.

(Dalje.)

19. oktobra.

Zastonj je.

Kako sem vendar bil v hišah moje fare zmiraj dobro sprejet! Zdaj pa najdem vrata zaprta in taka kočá se vidi, kakor da ne bi bilo nikogar v njej. Bogdana se bojijo.

Mladi Vidnar hoče ga začasno vzeti; ne zavezal bi se za prihodnje, samo začasno. Pa prišel je danes po maši k meni in rekel, da ne bo nič, zgodilo se je nekaj izvanrednega; pri njegovi ženki se bi bila bajé lastna volja pokazala. In kaj bi k temu ljudje porekli, ko bi mlada zakonska dvojica, ki je bila šele pred tremi tedni poročena, imela malega otroka?

Sveta nebesa, ko bi se ta reč tako vzela, ja potem je otrok za farovž še veliko kaj hujšega.

Sploh — če se ne najde v kratkem kaj, tedaj je prepozno. Deček se mi je priljubil. Molim brevir in se z Bogdanom norčujem, to storim vsak dan in — čisto po pogansko — pride mi včera na misel; kadar molim, stoji ljubi Bog resen in strog tam zgoraj, kedar pa se z otrokom srčkam,

valno: „Postaj malo danes, ozri se nazaj, kar si dovršil, poglej naprej, kar imaš še storiti! Ne idi mimo ure, ki loči dve dobi našega pozemskega potovanja, postój ob mejniku časa in življenja! Morebiti je ta mejnik važnega pomena za tvoje življenje, mogoče, da se ob njim obrneš? Znabiti pomeni izpolnitev vseh tvojih želja, plačilo za tvoj neumorni trud, rešitev od vseh tvojih teženj!?“

Kakor popotnik na meji obstoji in se ozré nazaj v deželo, iz katere je prišel, ter gleda naprej v nove kraje, v katere se ima podati, tako postoj tudi malo ti, poglej nazaj in zri naprej!

Bodi hvaležen za to, kar se ti je dalo, ne porajtaj na to, kar se ti je vzelo! Še enkrat se razveséli nad dobrem ter pozabi hudo! In če ti je staro leto obilo hudega in le malo prijetnega prineslo, da si pod težo tvojih nadlog, tvojih skrbi, skoraj onemogel, tedaj pomisli v tvojem srcu na besede, da je Bog vse to v naš blagor tako uredil. Poglej kvišku s tolažilnim zaupanjem, da bodo prišli boljši dnevi in da bo novo leto za te srečnejše in veselejše, kakor kakor je bilo staro. Ako si pa v starem letu mnogo sreče in veselja užil, tedaj povzdigni na meji starega in novega leta tvoje srce še enkrat gor k Najvišjemu, zahvali se mu za vse to zaupno in veselo vstopi v novo leto!

Zaupno in veselo! Pa tudi z dobrimi naklepi! Imej resno voljo, svoje dolžnosti storiti vselej in vedno!

Srčna želja te naj navdaja, da bi se krepil in v vsem dobrem in znebil vsega slabega! Radostno in korajžno glej v tvoje prihodnje življenje, izkoriščaj vsak dan in vsako uro, spopolnuj se neprenehoma in neutrudno ter tudi tvojega bližnjega k temu spodbujaj in navdušuj, nepopolnosti drugih pa skušaj kolikor možno potrpežljivo prenašati, in nastopilo bode za te, kakor ti

„Štajerc“ želi, veselo, srečno, blaženo novo leto!

tedaj pride za nekaj stopnic bliže nizdol ter smebljaje naju opazuje.

24. oktobra.

Vendar proč!

Pa ne otrok, temuč gospodinja.

Nenavadno se mi je že zdelo, v kakšnem redu in s kako spretnostjo mi je danes kosilo pripravljala. Juho z možganov, pečenko s frišno solato, ki se ne dobi več z lahka, jajčni kolač z melinovo omako, pa tudi vino ni bilo več tako kisló. Pa moja najljubša jedila mi danes niso šla, za tem nekaj tiči. si mislim, in resnično! Ko je z mize pospravila, obrne se k steni in začne mlo plakati.

„Otilija! zakličem, kaj pa ti je?“

„Oh, je rekla, bilo je pač najbrž danes zadnjikrat, da sem za gospoda župnika kuhala. Že vidim, da sem preveč v tej hiši.“ Med tem pa vstopi pesterna z otrokom. Hočem jo pomiriti, ona pa se huđuje ter daje otroku in dekli imena, kakoršnih prav za prav nista pri krstu prejela, tolče s pestmi ob steno, da vapno ž nje leti. — Tukaj se ne da ničesar napraviti, si mislim in rečem: „Ja ljubi Bog, Otilija, če ti je stvar tako strašanska, tedaj bi ti delal krivico, ako bi te dalje časa v tej hiši zadrževati hotel.“

„Tedaj pa hočem moje plačilo!“ zavpije, „že skoz edenindvajset mesecev nisem ničesar dobila.“

Prosimo pa tudi ob enem Vas cenjene naročnike, blagovolite nam zaostalo naročnino, katero imate nekateri še za plačati, v kratkem doposlati ter naročitev ponoviti, da se dopošiljatev ne prekine in da nam prihranite obilo nepotrebne dela in neljube zamude! Ostanite zvesti Vašemu mišljenju in prepričanju, krepko stopajte in junaško naprej po poti, katero ste spoznali za pravo in ki edina pelje do spoznanja resnice in pravice! Navdušajte svoje sorodnike, prijatelje, znance k napredku, dramite jih iz njihovega duševnega spanja, vodite jih iz teme nevednosti k luči spoznanja! Razširjajte, priporočajte, podpirajte naš list, da ga bojo brali v vsakej kmečki hiši, v vsakej koči, v vsakej gostilni in v vsakej delalnici! Ne bojte se razun Boga nikogar, ako se držite pravice in resnice. Ne dajte se oplasiti ali zbegati, Vašega mišljenja Vam ne sme in ne more nikdo odvzeti, ako se zvesto in trdno oklepate Vašega pravega odkritosrčnega prijatelja „Štajerca“.

Našim kmetom.

Zadnjič smo v našem članku pod naslovom „Našim kmetom“ mimogrede omenili tudi šole, danes si hočemo to napravo malo natančneje ogledati, ter njeni pomen, namen in smoter nekoliko premotrivati. V mislih imamo ljudsko šolo, ker ta vsacega človeka, posebno pa kmeta najbolj zanima.

Šola je podobna drevesnici, v katerej se nežna mlada drevesca gojijo, negujejo in požlahtujejo, da se potem presadijo v sadunosnik, ter nam dajejo okusnega, žlahtnega sadu. Šola je tisto mesto ali kraj, v katerem se naš zarod pripravlja za to, da stopi za nami na pozorišče javnega življenja, da izpolnuje vrzeli, povzročene vsled izginjenja unih delov človeške družbe, ki so svojo odmerjeno dobo doživeli in so primorani, se svojim naslednikom umakniti. Mladina je največji zaklad posameznih družin kakor tudi celih

»Res je, toda odkodi naj vzamem 105 goldinarjev?« Blagajna je v samostanu, samostan pa je v Elmavi.

Naš trgovec zve mojo zadrego. Zapišem mu moje dohodke prihodnjih mesecev in on mi posodi denar. Otilija zmeče vse, kar je njenega, v svojo omaro, zaklene jo in odide, brez da bi se poslovila. Le v otrokovi sobi se je še hotela svoje jeze iznebiti, zadere se notri: »Adijo, hišni gospodar! Peklenski pankert!« ter zaloputne vrata tako močno za seboj, da se celi farovž strese in Bogdan iz strahu divji krik zažene.

Komaj je gospodinja odšla, stopi Marija v mojo sobo in reče, da ona tudi hoče iti. Ona je bila vzrok nemira, sicer čisto po nedolžnem in nevedoma, ali o sebi govoriti ne pusti.

Nato ji odgovorim: »Kakor gospodinjo nisem imel privezano, tako tudi tebe nimam. Če misliš, da smeš ubogega otroka sedaj zapustiti, ko te najbolj potrebuje, ko si jaz ne vem, ž njim pomagati, pa ga vendar ne morem na cesto vreči, tedaj idi.«

Pa ni šla. Streže otroku in je mi juho za večerjo skuhala.

Pozno v noč prideta dva moža iz Spodnje vasi ter odpeljeta Otilijino omaro. Skoro nisem verjel, da bo ona to zadevo tako za resno vzela. Ko sem videl, kako trdosrčna zna biti, sem vesel, da je odšla.

narodov, ona je up skrbnih roditeljev in nada vsega ljudstva.

Ker je toraj šola tolikega pomena in tolike važnosti, moramo tudi vso našo skrb in pozornost na njo obračati. Uredba šole je merilo vrednosti duševnega blagostanja prebivalcev posameznih krajev, dežel in držav. A ne samo duševnega, temuč tudi gmotnega. Kar znaš, to imaš. Ako tudi izgubiš vse imetje, tvojega znanja ti ne more nihče vzeti, kar si v šoli pridobil, to ti ostane neprikrajšljiva lastnina do smrti, ako ti ljubi Bog ne odvzame razuma in ako sam svoje lasti preveč ne zanemarjaš. Ljudska šola ni namenjena samo poedinim stanovom, temuč je ravno tako za otroke imenitne gospode, kakor za mladino iz kmečkih hiš in koč. Ona je podlaga in temelj poznejšemu izobraževanju in popolnjevanju, brez katere ne more noben človek v človeški družbi tako nastopati, kakor si želi in kakor se mu spodobi. Šola ima nalogo, da oblaži čutstva, okrepi značaj, da naredi iz nevedne stvari razumnega človeka, kakoršnega današnji svet, današnje okolščine in razmere potrebujejo in zahtevajo.

Do šole pa nimamo samo pravico, staviti ji zahtevanja in želje, temuč do šole imamo tudi dolžnosti, katere ne smemo prezirati ali se jim umikati. Ona terja od nas popolno zaupanje in tudi primerno spoštovanje. Ako stariši ali reditelji nimajo zaupanja do šole, tedaj ga gotovo tudi otrok nima in vspeh vzgojitve je dvomljiv. Stvar je taka kakor pri bolnikih, katerim čestokrat zaupanje v zdravnikovo pomoč več pomaga, kakor pa njegovo zdravilo. Ničesar se ne more doseči brez zaupanja in trdne volje. Kakor sorodniki, prijatelji in znanci bolnika k zaupanju vsodbujajo ter mu ljubeznivo prigovorjajo, naj le pridno rabi zdravila, akoravno so morebiti huda in britka in da se naj natanko drži zdravnikovih odredb, kakor ga ti-le tolažijo z boljšo bodočnostjo, tako naj tudi stariši ali njih namestniki otroka vedno in vedno spodbujajo, osrčujejo in, če treba, tudi tolažijo.

27. novembra.

Upam, da bo srotle slednjič vendar odšlo.

Zunaj v Zaški gori živi stara, samska in — kakor se pravi — bogata gospica, ki je baje se že večkrat izrazila: Ko bi zamogla otroka dobiti, brez da bi na svoji ženski časti trpela, tedaj bi ga vzela. Pri tej stari jungferci bi še rad enkrat svojo srečo poskusil.

28. novembra.

Gospodična Pezelka čuti še revolucijske strahote v svojih sklepkih. Od leta 1848 noče več v nobeno mesto. Skozi osemnajst let že pripoveduje, kako je takrat nek »rudeč Hrvat« v njeno stanovanje prilomastil in jo hotel z bajonetom prebosti. Iz spoštljivosti pred starim plemstvom, na katerega ga je, kajaze na diplom, opozorila — tudi gospica je bila takrat blizu sedemdesetih — ji ni storil zla, zato da je Jonatana prebodel. Pred njenimi očmi! Pred njenimi lastnimi očmi J o n a t a n a, njenega edinega prijatelja, črnega pinča! — Vedno si še bojazljivo obličje zakrije, kolikrat o strašnem zločinstvu pripoveduje. Komaj je Windischgrätz na Dunaju red napravil, zapustila je mesto ter se naselila na deželi, kjer hoče v tihej žalosti svoje življenje dokončati. Gospica Pezelka je sedaj šestinosemdeset let stara; včasih ji je baje prav dolg čas. Psa si ni več oskrbela, tedaj sem si hitro mislil, da bi ji bil morebiti Bogdan vseč.

Otrok mora, kakor po domače pravimo, veselje do šole imeti. Brez zaupanja pa ni veselja in kjer veselja ni, ni povoljnega vspeha, ali pa zgolj nobenega.

Z veseljem v tesni zvezi je korajža, kjer pa je ta, tam gre vse; vsaka zapreka, vsaka ovira se premaga in zaželjeni cilj se doseže prej ali slej. Kakor mala četa junakov, katera ima srčnost in pogum, pri tem pa tudi neomejeno zaupanje do svojih vodnikov in brezpogojno pokorščino njihovim poveljem, premaga mnogoštevilnejšega sovražnika, tako prebije tudi šolska mladina vse težave in zapreke, resnične in domišljene, ako se z veseljem in korajžo loti uka ter se zaupljivo oklene svojega učitelja in vodnika pri nastopu poti v burno življenje.

Povedali pa smo že, da je le na stariših ali njih namestnikih ležeče, imajo li njih otroci veselje do šole ali ne. Ne zamujajmo toraj nikoli, naš mali zarod vnemati in navduševati k neutrudnemu uku in k vztrajni marljivosti in ko bodo otroci spoznali, da se na ta način z lahka premagajo vse težave, dobili bodejo veselje in stem je pa tudi že vse dobljeno. Seveda jim ta navodila in pravila ne smemo podajati suhoparno in utrudno, temuč ljubeznivo, pred vsem pa jim moramo biti mi sami v vzgled, katerega tako-rekoč nehote želijo posnemati. Taka reč ne gre „na komando“, posebno pa pri otrocih ne!

(Dalje prihodnjič.)

Iz delegacij.

Zadnje dni so imele na Dunaju delegacije svoja zasedanja, to se pravi, določeno število državnih poslancev avstrijske in ogerske državne zbornice, ki so iz njih sredine izvoljeni, se je sešlo na Dunaju, da se posvetujejo, razpravljajo in sklepajo o skupnih zadevah obeh državnih polovic. Delegacije se snidejo eno leto na Dunaju, drugo leto pa v Budimpešti in tako naprej. Letos so se sešle na Dunaju. Pri njih sejah so navzoči vsi ministri, k sklepu pa tudi sam

Gospica me je prav prijazno in častljivo sprejela. Večja ni, kakor kakšno sedemletno dekle, je bledega in bistrega lica s črnimi očmi, nosi črnosvileno obleko z vlekom z belimi čipkami, belo havbico, na vratu pa brošo z Jonatonovo podobo. Stanovanje je tako čedno in pospravljeno, da sem imel le malo upanja zaradi mojega malega Bogdana. Vkljub temu svojega namena nisem dolgo prikrival, ona pa mi je takoj svojo besedo dala. Hoče vendar še nekaj dobrega storiti, predno se loči od tega sveta. Rada bi imela tudi koga krog sebe, ki bi jo na njena stara leta vsaj malo ljubil. Samo to bi se bilo pomisliti, če bodele njeni dekleti, ki je ima, znali z otrokom ravhati? Ena je sicer že bolj pri pameti, pa ta mlajša je razposajena stvar, z otroki pa še ni imela Nančka in tudi ne Vefka kaj opraviti.

»O Bog,« sem djal, tako dobro, kakor pri meni, bode otrok na vsak način imel, ko bi pa deklici resnično bili tako neizkušeni, da bi ne znali malemu detetu streči, tedaj bi ja lahko dosedanja strežnica pri njem ostala.

Gospica postopica k rujavo bliščičemu predalniku, na katerem je stala pod steklenim pokrovom lično izrezlana ura — zraven je bil zvonček in stem je pozvonila.

Zdaj pride iz kuhinje stara, suha oseba. Imela je svoje bele lase čedno razčesane in bila povsem tako snažno oblečena, da bi je ne mogel za služkinjo smatrati, ko bi ne bila tako

cesar. Eden od predsednikov ima na cesarja nagovor ter v kratkih obrisih razloži delovanje in sklepe, na kar potem cesar odgovori ter politični položaj države pojasni.

Proračun skupnih potrebščin znaša za leto 1904 374 milijonov 975 tisoč 389 kron, pokritih komaj 6 milijonov 865 tisoč 471 kron, toraj ostane še 368 milijonov 9 tisoč 919 kron, za 1 milijon 957 tisoč 546 kron več kakor lanskega leta. Colninski prebitki so nastavljeni na 113 milijonov 272 tisoč 419 kron. Izvanredne potrebščine so vojne in povoljništva v zasedenih deželah znašajo 7 milijonov 563 tisoč kron, od teh je 80 tisoč pokritih, ostane še toraj zahtevek 7 milijonov 483 tisoč kron, za 331 tisoč kron manje od lanskega leta.

Prestolni odgovor cesarjev je bil povsem takšen, kakoršen se je dal pričakovati. Za prvi čas se ni bati vojske. Obiska nemškega cesarja Viljema in ruskega cesarja Nikolaja pri našem cesarju sta občni evropski mir le še kolj potrdila in tudi poset našega cesarja pri angleškem kralju Edvardu je bil važnega pomena. Dokler živi naš cesar Franc Jožef, bode se tudi mirovna trozvez Avstrije Nemčije in Italije ohranila, ki je najboljši porok, da se ne prekrši mir. Laška vlada je pa tudi začela vso svojo pozornost na gibanje iridentovcev obračati, ki rujejo in ščuvajo proti Avstriji. Tako ostrih besedij ti predrzneži dosedaj še niso slišali. Edina nevarnost nam preti le od Balkana, kjer še tamošnjim homatijam ni konca, temveč je pričakovat; da se nasprotja v pomladi še bolj poostrijo. Izzid se nikakor ne da presoditi. Prav krepko obsoja vladar umor srbske kraljeve dvojice ter naznani, da se ž njim strinjajo tudi druge velesile, ko bodo te dni svoje zastopnike v Belgradu domov poklicale. No, to pa že nekaj pomeni!

Cesar ima navado, da se ob priliki delegacijskega sprejema s posameznimi udi delegacij dalj ali manj časa razgovarja. Posebno nemilostno je nago-

ponižno pred gospico stopila in »kaj zapove Vaša milost«, vprašala.

»Pojdi Nančka«, je rekla gospica »in mi pokliči tudi Vefko!«

»Nančka« tedaj je bila ta. Zavoljo mladosti, sem si mislil, se tej že sme mali otrok zaupati. Gospica je najbrž moje misli uganila, ker rekla je: »Nančka je že prav, služi že devetinsitrideset let pri meni in se zamorem na njo zanesti. Vefko pa še premalo poznam.«

Med tem vstopita obe. Vefka ni bila veliko mlajša kot njena tovaršica, imela pa je prav prijazen obraz, na gornji ustnici pa nekaj muštačem podobnega. Ta je toraj bila tista razposajenka.

»Ta se pač ni dolgo pri meni,« opomni gospica, »povej mi vendar Vefka, koliko časa si že pri meni?«

»Petnajst let, Vaša milost!« odgovori Vefka ter se nežno prikloni.

»No vidite, gospod župnik,« mi reče gospica, »moja Vefka se tudi dobro nosi,« pri tem je imenovano po licu potašljala, »le včasih je malo živa. No, sčasom pa bo že slo. — Dekleti, zdaj pa hočem vama nekaj povedati. Hočete malega otroka imeti?«

Dekli ste zapored zarudeli in Vefka si od samega sramu ni upala kvišku pogledati.

Dalje prihodnjič.

voril tokrat poslanca Šušteršiča, rekel mu je, da se vršijo seje v Kranjskem deželnem zboru jako burno, na kar Šušteršič odgovori:

„Žalibog, Veličanstvo! Ne veseli nas, da se moramo tako bojevati, pa mi se bojujemo v domoljubnem smislu pod geslom: za Boga, za cesarja in za domovino!“

Nato cesar: „Pa vi se preveč pripravate med seboj, pri tem pa deželni zbor nič ne opravi, kar celo škoduje.“

Šušteršič: „Veličanstvo! Glavni vzrok temu je deželna vlada, katera nas sili na to radikalno stališče.“

Cesar: „Deželna vlada Vam vendar ničesar ne stori.“

Šušteršič: „Veličanstvo! Deželna vlada se je žalibog kot izvrševalni organ takozvane večine deželnega zbora pokazala, ki pa predstavlja le neznatno manjšino. Tako je morala velika večina dežele polagoma zavzeti radikalno, opozicijonelo stališče. Boli nas, da smo prisiljeni v boj v takej radikalnej obliki, toda mi smo že pred leti pred tem svarili. Pred tremi leti sem že prorokoval, da bode moralo tako priti, ako se okolščine ne bodo spremenile. Žalibog, okolščine se niso spremenile in tako je prišel sedanji položaj.“

Cesar je nato nevoljen Šušteršiču hrbet pokazal, brez da bi mu na njegove besede kaj odgovoril. Jasno je s tem obnašanjem pokazal, da mu hujskanje in kričanje posameznih kranjskih petelinov jako mrzi. In komu bi tudi ne! Ali bode temu počenjanju že vendar enkrat konec? Želeti bi bilo, toda upati ni. Ako malo ponehajo, s tem večjo silo v kratkem spet začno, ako na enem kraju premolknejo, oglasijo se v drugem s tem večjim krikom in truščem. Le tako naprej, bomo videli, kam da bomo prišli.

Spodnje-štajerske novice.

Iz Ptuja. Dne 11. t. m. se je vršilo v dvorani Nemškega doma obilno obiskovano zborovanje volilcev mestnih odbornikov. Gospod župan Ornig je v jasnih besedah poročal o svojem poslovanju in delovanju v času devetletnega županstva svojega, ter je pri tej priliki tudi opomnil, koliko lažnjivega obrekovanja, nesramnega opravljanja, častikraje i. t. d. je moral od strani brezznačajnih političnih in osebnih nasprotnikov pretrpeti, mislil je že od županstva odstopiti, a naposled je vendar vztrajal, ker hotel je svoje sovražniko razšemiti in jih ponižati ter vsemu svetu pokazati, da je vse te nesramne spletkarije povzročila potulmjenja banda, obstoječa iz slovenskih kakor tudi nemških hujskačev, za katero noben slovar nima dovolj značilnega imena. Laž ima kratke noge, resnica pride prej ali slej na dan. Dokazalo se je, da je čast gospoda župana Ptujkega kljub tolikim napadom ostala neomadeževana, neoskrunjena, neprikrajšana, ter da je, če le kdo, on vreden popolnega in neomejenega zaupanja svojih volilcev, ki si bodo tudi s vsemi silami prizadevali omogočiti, da jim toli za-

služni in za blagor svojih somestnajov vneti mož še v prihodnje ostane naklonjen, skrben in pravičen oče — župan. Omenili smo to le zategadelj, da našim čitateljem pokažemo, kako klerikalna stranka blati može, kateri se veselé pri ljudstvu popolnega zaupanja in so tega tndi vredni, pokazati pa tudi, kako se ta natelecevanja na sama na sebi maščujejo. Putuhnjenci so se pa spet enkrat prav pošteno blamirali, in rudečica bi jih morali preleteti do vrh glave, ako bi imeli le količkaj sramu in vesti. V zadoščenje pa naj vzame gospod Ornig popolno zaupanje in zahvalo svojih volilcev, nemških in slovenskih, ki so mu to eneglasno izrekli.

Nova železnica se je dovolila od ces. kr. ministertva za železnice z odlokom z dne 19. oktobra t. l. in sicer od postaje Rajhenburg, (proge južne železnice Zidanmost-Sisek), do Rajštajna, ter se bode odprl ondašnjemu premogokopu živahen promet. Pričakovati smemo, da bode našlo mnogo delalcev Brežiškega kakor tudi sosednih okrajev, kateri si morajo sedaj v daljnih tujih krajih, celo v Ameriki, kruh služiti, v doglednem času v domačiji dovolj dela in povoljnega zaslužka.

Lokalna železnica Grobelno — Rogatec se bode z 31. decembrom t. l. javnemu prometu izročila. Glasom vožnega reda bodeta vozila na dan v vsakej smeri po dva vlaka in sicer: Odvoz iz Rogatca ob 12. uri poldne, pride ob 1. uri 33 min. v Grobelno. Odvoz iz Rogatca ob 5. uri 58 min. zvečer, pride ob 6. uri 58 min. v Grobelno. Odvoz z Grobelno ob 9. uri 45 min. predpoldne, pride ob 11. uri 12 min. v Rogatec. Odvoz z Grobejno ob 3. uri 50 min. popoldne, pride ob 5. uri 17 min. v Rogatec.

Poštarico pri Sv. Bolfanku v Slov. gor. opozarjamo, da ima vse pošiljatve, ki dojdejo na ondotno pošto, brez izjeme in brez razločka dotičnim adresatom nemudoma in redno oddajati, kakor to poštni predpisi zahtevajo. Pritožilo se je pri nas že mnogo ondotnih prebivalcev čez poštarico gpdčno. Faniko Kocuvan, da je v svojem peslovanju jako površna, zato ji dajemo nasvet, naj se v prihodnje drži poštnih predpisov natančneje, in če bomo to zadevo ces. kr. poštnemu ravnateljstvu v Gradcu nanzanili in ob enem v našem listu gospodično Faniko pod krtačo vzeli.

Hujskarija v Št. Lenartu v Slov. Goricah ne preneha, temveč jo klerikalni kričači na vse mogoče načine podpihujejo. V umazanih časnikih blati ta sodrga nemške prebivalce tamošnjega trga na tako nezaslišan način, da mora človek zares dobrega želodca biti, da mu ne postane slabo. Sosebno se zaganjajo ti klerikalni petelini v obrtnike, kateri nočejo ž njimi tuliti, a upamo, da jim bode nameravani bojkot izpodletel ter se njih nesramne nakane izjavile, da bodo morali strup, katerega so drugim nastavili, sami požreti. Vsak kmet pač gre tjakaj nakupovat, kjer pričakuje dobro in pošteno postrežbo on ne gleda na to, je-li trgovec Nemeč ali Slove- nec, mestjan ali kmečki kramar, pa tudi ve, da to

hujskanje ni povzročeno od ljudstva, temuč naravnoma od posameznih tržkih pisarjev, katerim je samo na tem ležeče da napravljajo prepir, za hrbtom se pa potem smeji. Ne gre toraj pametnemu človeku, te ničvredneže poslušati, temuč pljune naj vsakdo pred takim malopridnežem, ki ni vreden, da med nami živi. Kmetje so pošteni ljudje, pa jim tudi ni za hujskarijo, ter želijo mir; spoznajo naj te nemirneže, če pa ne, tedaj bodejo se prepozno zavedli, da so zašli v zanke klerikalnih izkoriščevalcev in zapegljivcev. Njih podjetja imajo le kratek obstanek, izgledov, za to imamo na Spodnjem Štajerskem dovolj.

Od Ptujskih sejmov. Živinski sejem dne 16. decembra t. l. je bil dobro obiskovan; prignalo se je 30 konjev, 591 goved in 320 svinj. Cene so bile srednje nastavljene, kupčija je bila vsled tega precej živahna. Kupcev je bilo precejšno število iz iz daljnih krajev, posebno iz Srednjega Štajerja. — Špeharski sejem se je vršil 12. in 18. t. m. Obekrati se je prodalo skoraj vse pripeljano blago. Cene so bile za prodajalce precej ugodne, ker je stal kilogram slanine (la, brez kože) 1.20 — 1.24 K, kg. masti 1.30 — 1.40 K, kg. gnjati 0.96 — 1.00 K, kg. plečeta 0.88 — 0.96 K, kg. hrbtenine (ribe) 1.32 — 1.44 K, kg. mesa za klobase 1.08 — 1.20 K. — Prihodnji svinjski sejem bode dne 5. januarja, živinski sejem pa 7. januarja 1904. Pričakovati smemo za oba obilo kupcev.

Dopisi.

Iz slovenskih krogov. Mili, dragi nam „Štajerc“, povedati ti vendar moramo, kakšna jeza kipi vsakemu poštenemu človeku, poštenemu slovenskemu kmetu ali trgovcu, ko bere ob priložnosti nesramne hujskarije v umazanem mariborskem farskem in dohtarskem listu „Slov. Gospodarju“ v števil. 49, z dne 3. dec. t. l. na tretji strani pod naslovom „Iz slovenskih Haloz“ o Ptujskem sejmu sv. Katarine. Mi kmetje smo iz zadnjih vrst omenjenega članka ročno spoznali, da je pisatelj teh nesramnih kvant kakor po navadi zopet nek škodljivec naroda in krščanske vere ter v sramoto častiti duhovščini pokvarjeni klerikalec v neki haloški fari. — Ljubi „Štajerc“! ravno ti ljudje se hlinijo po kmetskih hišah deloma po beračenju in bernji, ter nadlegujejo vso hišo, pri kateri tebe, ljubi „Štajerc“ najdejo, celo na prižnici in v spovednici te preganjajo, lotijo se tudi najpoštenejših hiš, v katerih se v pouk in kratkočasje nahajaš. Ta farizejski hinavec razlaga v omenjenem članku postopanje Ptujčanov ob času Katarinskega sejma pri zaračunjanju kramarskih prostorov. Če so kramarji toliko ali toliko plačali, dobro, ta denar se je pa saj pošteno zabeležil v javnih računih v korist mesta in kmetov. „Štajerc“, poprašaj pa še tudi ti, kako so računili in računijo ti farizejski hinavci ubogemu ljudstvu pri vsakej priložnosti, kakor pravijo v „dobre namene“! Vsak dogodek v družini znajo izkoriščati, naj že bo vesel ali žalosten, kakor so krst, ženitnina, pogreb. Je umrl najubožnejši kočar ali

kočarica in zapustil vdovca ali vdovo z malimi otročiči, ali ne zaračunite vi pogreba s 10, 15, ja celo 50 kronami, ter znesek neusmiljeno izterjate. Čestokrat računite za malenkostne pisarije čez postavno določene meje. Povejte nam vi volkovi v ovčjih oblekah, kaki prijatelji kmetskega ljudstva ste vi!? Pokažite nam le eden slučaj iz Kristusovega življenja, v katerem bi On ljudstvo proti plačilu podučeval, tolažil, blagoslavljal! Povejte nam eno točko iz Kristusovega nauka, iz naše čiste svete vere, ki bi velela ljudstvo odirati in si nakupičiti bogastva! — Kje vas uči vaš prevzvišeni poklic ščuvati ljudstvo in širiti sovražstvo? Bliža se prihod Kristusov v duhu, — ako bi pa prišel v osebi, poprijel bi gotovo zopet za bič, stopil v tempelj in rekel: poberite se vi farizeji, kajti vi ste naredili hišo božjo v jamo razbojnikov! Ste li vi moji nasledniki? Sem jaz vas tako učil? Ja, t a k i ljudje se hlinijo za kmečke prijatelje. Za brezverca, nemškutarja itd. razglasijo vsacega, ki si upa jim le trohico resnice v lica povedati, ki se predrzne le na eno samo napako jih opozoriti. Začeli smo kmetje že resnico spoznavati, tudi v čisto temnih glavah se je začelo daniti. Prišel bode čas žetve, ljulika se bode odbrala od pšenice in se sežgala. Živimo po p r a v i krščanski veri, po naukih pravih duhovnih očetov, ki so v r e d n i biti nasledniki Kristusovi! Hvala Bogu, še imamo take med nami. Varujmo si pšenico, ljuliko pa zasledujmo, odbirajmo, zatirajmo, uničimo! Kmetško okrožje.

Od sv. Trojice v Slovenskih goricah. Pri nas imamo šestero č. gg. očetov Frančiškanov, ki v našej fari dušno pastirstvo oskrbujejo, in sicer je po rodu petero Kranjcev, oče gvardijan pa je Hrvat. Vsi so slovenskega jezika popolnoma zmožni, kljub temu so nekateri od pridig kakor izključeni. Gospoda gvardijana vidimo vsako nedeljo in praznik po dvakrat na prižnici, da pridiga in krščanski nauk razlaga — večinoma praznim klopem. Odkritosrčno Vam pove-mo, oče Miklavž, da jednoličnost in enakomernost utruja, posebno velja to pravilo govornikom. Ne gledé na Vaša groženja, oštevanja i. t. d. s prižnice Vam farmani svetujemo, da, celo prosimo Vas, pustite po redu tudi Vašim sobratom nam sv. evangelij in krščanski nauk razlagati, ker menjava vedno zanima. Marsikateri vernik več bi poslušal pridigo, ko bi se ta enoličnost enkrat odstranila. Mislimo si pa tudi, da bi se Vaši gg. sobratje ne predrznili tako meni nič tebi nič farmane na tak nezaslišan način sumičiti in psovati, kakor ste storili to Vi pred nekaj časom gospod gvardijan s tem, da ste nas farmane krivili, mi bi bili Vam cerkev od zunaj s človeškim blatom omazali. Človek se mora vedno popred prepričati, predno svojega bližnjega nesramnega dejanja dolži, posebno pa se naj tega pravila drži duhovnik, ako želi, da bi ga verniki ljubili in spoštovali. Seveda ste se morali v prvi vrsti na Trojiške naprednjake in „nemčurje“ zaleteti, a spodobilo bi se Vam, kot učenemu in olikanemu gospodu, da bi bili potem, ko ste se prepričali, da so zunanjo steno cerkve šolarji z mehкими lupinami kobljih kostanjev onesnažili, vsaj

nekoliko besedij v opravičenje svojega neutemeljenega umičenja in vsaj nekolikošno zadoščenje razžaljenih armanov izustili, a tega najbrž Vam Vaša krščanska ponižnost ni pripuščala, kljub temu Vam odpustimo so žaljenje mi, ki smo imenovani „prokleti Štajerjani“ in nemčurji“.

Od sv. Martina na Paki. Večerni vlak Celje-Venije obstoji ob polušesti uri na postaji Rečica, kjer nakokrat mnogo ljudi izstopi in vstopi. V bližini postaje je pošta, na katero tudi množina ljudi prihaja in odhaja. 28. novembra t. l. je precej deževalo in ob prihodu omenjenega vlaka je bila že črna tema. Tukajšnjega graščaka sinovi so pričakovali z vozom svojega brata, ki je imel z vlakom priti. Ko se z posledcem zopet vsedejo na voz, zdirjajo skokoma proti domu, a v svojej neprevidni naglici so povozili tukajšnjega vrtnarja J. Fr. Skaza, gredočega na kolodvor s neko pošiljatev. Ponesrečenec je dobil več udarcev od konjskih kopit in kolo mu je zlomilo ključavnico. Posled padca zbil si je en zob ter bil na glavi od telesa hudo ranjen. Ponesrečenemu revežu je prihitala na pomoč tukajšnja poštarica gospa Marija Kranjc, predela je, da so se ranjencu rane izmilo, dala ga preobleči ter ga okrepčala z dobro pijačo, potem pa dala pod nadzorstvom dveh gospodov na njegov dom peljati. Zares usmiljena Samaritanka! Vsa čast in hvala ji naj bode! Toliko usmiljenja in ljubezni danes redko najdemo. Povzročitelji te nesreče so brez vsega briganja dalje peljali, kakor da bi se jim bilo ničesar dogodilo, brez da bi svojo krivico kaj deloma poravnali. Ces. kr. žandarmerija je to nekompetentni oblasti naznanila, a kaj bo gospod državni pravdnik k tej zadevi rekel, to bode prihodnost pokazala. Misliti si o tem smemo mnogo, a vsaj začasno ne smemo ničesar, da se ne storimo nobenih predseznanja uradnim činom.

Iz Poljčan. Peter Mesarec iz Št. Jurja pri Mariboru se peča z razkosovanjem zemljišč, to se pravi on kupuje od prodajalcev kakšna večja posestva ter ista po želji drugih kupcev v manjših ali večjih kosih na drobno prodaja. Tako je kupil tudi 17. julija 1901 posestvo od Jožefa Jagodiča v Poljčanah za 7.100 goldinarjev. S pomočjo svojega mešetarja Gajšeka je Jagodiča in njegovo ženo pregovoril, da ni treba pismene pogodbe, ter da naj Jagodič samo tiste pogodbe podpiše, katere bode Gajšek s kupci posameznih zemljišnih kosov sklenil. Zakonska Jagodič, priprosta kmečka človeka, nista slutila v tem koraku nobene nevarnosti, katerej sta se s tem ravnanjem nasproti davkarski oblasti izpostavila, ter sta predlog Gajšeka in Mesareca sprejela. Gajšek je na to razkosal in prodal posestvo in dotične kupne pogodbe so se v pisarni dr. Lemeža v Slov. Bistrici podpisale. Kupci posameznih kosov so se tamkaj s prvega branili pogodbe podpisati, ker oni so kupili le od Mesareca in ne od Jagodiča, na prigovarjanje dr. Lemeža pa so se slednjič udali in podpisali. Posledica temu pa je bila, da je dohodarinsko sodišče v Mariboru obsodilo zakonska Jagodič in vse kupce posameznih kosov dotičnega zemljišča v kazni v skup-

nem znesku 10.000 kron, proti kateri razsodbi so imenovani sicer ugovore vložili, ki pa še dosihmal niso rešeni. Čudno se nam zdi, kako je zamogel dr. Lemež navedene stranke, katerim seveda postavne določbe niso znane bile, tako na led speljati, ko mora njemu biti tozadevna dohodarinska postava vendar popolnoma znana! Radovedni smo na konečni izid te pravde.

Iz mariborske okolice. Spoštovan in čislán je in mora biti učiteljski stan. On šteje med svoje ude svetovnoznaná imena slavnih mož, ki bodo slovela poleg imen modrih vladarjev, zmagoslavnih vojskovodij, slovutih učenjakov in raznih drugih izvanrednih veleumov, dokler bo svet stal in bival na njem olikan človeški rod. Učiteljstvo se svojega ugleda k večjemu tudi zaveda in tako je tudi prav, toda dobro bi bilo, ako bi se ob priličnih učiteljskih shodih posamezni udje še krepkeje in izdatneje na načela, katera si je učiteljstvo na svoj prapor zapisalo, opozarjali in opominjali. Ob zasleditvi kakega prestopka, katerega je posamezen ud samovoljno skozi svojo surovost, neusmiljenost ali celo divjost zakrivil, pa bi naj dotičniku tudi skupno učiteljstvo, ali pa vsaj učiteljstvo tistega okraja, v katerem se je prestopok učiteljskih predpisov ali šolskih zakonov dogodil, svojo nevoljo in mržnjo izreklo, kar bi gotovo več izdalo, kakor n. pr. svarilo ali ukór pristojnega ces. kr. okrajnega šolskega nadzornika. Če bi se ta naredba upeljala, zmanjšalo bi se gotovo tudi število neresničnih in neopravičenih pritožb, katerim je zaradi malenkostnih prestopkov posameznih učiteljev skupno učiteljstvo izpostavljeno. Opozarjamo tukaj nekega g. učitelja (imena tokrat iz spoštovanja učiteljskega stanu nečemo imenovati), da nikakor ni umestno in nikakor za učitelja spodobno, ako tisti malega dečka v mrazu, snegu in dežju brez pokrivala in brez vrhnje suknje nažene domu, kamor ima odrasli človek pol ure hoda, kakor se je to zgodilo na nekejšoli na Spodnjem Štajerskem pred nekaterimi tedni. Da bi se take reči ne ponavljale več v prihodnje, želi prijatelj in častilec učiteljev, ki pa ni — soci, pa tudi ne — Pestalozzi.

Zunanje novice.

Trgovca z dekleti. Z Lloydovim parnikom „Afrika“ so te dni iz Aleksandrije v Egiptu pripeljali v Trst nekega Milavca, rojenega v Logatcu na Kranjskem, ki je zvalil iz Ljubljane kakih 10 deklet v Egipt in jih tam prodal v zloglasne hiše, za česarvoljo je bil od ljubljanskega deželnega sodišča na 12 dni zapore obsojen. Mala kazen to!

Svoje može zastрупile so nekatere žene v Vörösmartonu na Ogrskem. Zločini so se zasledili, ko je nedavno nagloma umrl kmet Jurij Tiszak. Vzrok smrti je spoznal zdravnik dr. Hanus srčno kap, a pozneje se je dognalo, da ga je zastрупila lastna žena, ki je imela z imenovanim zdravnikom grešno znanje, od tega tudi strup prejela ter po njem bila k groznemu zločinstvu zapeljana. Dokazalo se je na-

dalje, da je dr. Hanus še četrir druge žene zapeljal, ki so po njegovem nasvetu zastrupile svoje može.

Farška kuharica, ki je obstrelila župnika Robineta v okraju Joune na Francoskem, je bila pred kratkim od porotnikov nekrivim spoznana in kazni oproščena. Obtoženka je po klerikalnem časniku iskala službe in neki župnik jo je takoj najel in in ji rekel: „Pri meni je dobra zlužba, se dobro je, dobro pije, s k u p a j s p i t e r s e t i k a.“ Še precej vročekrvna vdovica je zares z župnikom dobro jela, pila itd. Čez nekoliko časa pa sta postala precej intimna, župnik jo je začel pretepati. Kuharica je prišla v „drugo stanje,“ župnik se je naveličal ter izplačal za sedemletno zvesto službovanje 500 frankov (po našem okoli 480 kron). Ko ga vdova pride pozneje spominjat, da ji je premalo plačal, zastavi ji pot v farovž njena naslednica, rekoč: „Danes je moj ljubček. Sedem let si bila njegova priležnica, sedaj je pa vrsta na meni.“ Iz maščevanja je za tem vdova župnika pred cerkvijo pričakala ter ga obstrelila.

Kroglo iz živega srca odstranil je nekaj deklici, ki se je igrala z revolverjem ter si kroglo v srce ustrelila, dr. Zöger plem. Manteufel v Dorpatu. Zdravnik je deklico panal, odprl prsno votlino, s prsti kroglo iz srca istisnil ter nato srce sešil. Čez nekoliko dni je bila deklica popolnoma ozdravljena.

Butec je svoje stariše umoril na Ogrskem, v vasi Raba-Szent-Mihaly. Oče je vzel slabotnega, dvanajstletnega sina Štefana Pal seboj na polje. Medtem, ko je stari delal, mu je sin izpil žganje, ki si ga je za južino seboj vzel. Oče, nekoliko jezen, je zato sina malo našvrkal, potem pa se legel na trato malo počivat. Ko zadrema, vzame dečko očetovo koso, ter ž njo očeta ubije. Morilca so sicer prijeli, a zaradi mladosti in slaboumnosti so ga izpustili ter materi izročili. Ko pa ga je ta o nekej priliki malo natepla, je tudi njo s sekiro ubil, potem pa še hišo užgal. Ogenj so sosedje pravočasno zapazili ter pogasili, morilca in požigalca pa so našli v slami — mirno spečega.

Cesar Franc Jožef o morilcih srbskega kralja in kraljice. Naš cesar je 14. t. m. srbskemu poslancu izjavil, da je Srbija vsled krvavih dogodkov v noči 11. junija t. l. v inozemstvu mnogo na svojem ugledu izgubila in da se o pravem prijateljstvu med Avstrijo in Srbijo ne more govoriti, dokler so morilci na kraljevem dvoru, v vojni in državni upravi v veljavi. Če se že ne kaznujejo, bi se saj morali odstraniti. Srbija bi naj pokazala, da takšno zločinstvo, ki zgodovinsko pomembno, ne sme ostati nekaznovano. Mogoče je, da bodo v kratkem še resnejša in uspešnejša navestila evropskih velevladij sledila, ako se ne bode morilcem vpliv na Srbskem odvezel.

Iz Srbskega se poroča, da je Belgradski divizionar polkovnik Mašin (svak umorjene kraljice Drage), vse žandarmerijske poveljnike odstavil ter iste z vojaškimi častniki nadomestil. Kakor znano, hoteli so žandarji takrat morilcem pot do njih žrtev zabraniti, pa so se dali skoz laži pregovoriti, toraj je verjetno,

da imajo še „stara piko“ na one.

Novodobni Herodež. Na Ruskem je v Tarotinu, okraj Kaluga, neka baba, katerej so se izročevali mali otroki v izrejo in odgojo, tiste zapored umorila. Otroke je proti malemu plačilu sprejemala, a umrli so vsi brez izjeme v nekaterih tednih. Mrtva trupla je babura sežigala.

Na daljnem iztoku sta se baje Rusija in Japonska vendarle mirnim potom pogodile, tako da se vsaj začasno ni bati vojske med tema državama. Ruska je pri pogodbah dosegla velike ugodnosti v Mandžuriji, Japonska pa sploh mora biti zadovoljna, da ni prišla pod tace severnemu medvedu, ker Angleži bi jo bili v praski najbrže osamljeno pustili. akoravno so ji pred nekolikim časom ropotati pomagali. Čuvati imajo dovolj svoje krošnje!

Duhovne vaje je upeljal ravnatelj Goriške realke za tamošnje dijake, ki pa so prav slab sad obrodile. Zvečer so namreč nekatere dijake spokornike našli pri slaboglasnih ženskah in ravnatelj je tri izključil. A tovariši izključenih so napravili štrajk, ravnatelj se jim je udal ter izključene spet sprejel.

Šestnajstletno deklico ustrelil je Rihard Encinger, hlapec pri posestniku Weisu v Breitenbachu pri Kainachu. Encinger je šel 13. t. m. z dvema tovaršema na lov, krasti divjačine. Imeli so seboj močno nabasano puško. Ker niso nič vlovili, podajo se domov. Encinger stopi v sobo ter tamkaj iz nagajivosti nameri na šestnajstletno hčerko svojega gospodarja. Puška se sproži in deklica omahne v glavo zadeta mrtva na tla. Encinger je zbežal ter ga dosedaj še niso zasledili, tovariša njegova so pa zaradi kraje divjačine prijeli in ju okrajni sodnji v Voitsbergu izročili.

Polom v hranilnici sv. Venčesla v Pragi. Dolgotrajna obravnava proti hranilnici sv. Venčesla v Pragi, oziroma njenim voditeljem se je dne 12. t. m. končala. Obtoženci so bili krivim spoznani, in sicer pater Drozd, kot predsednik hranilnice kriv zločina poneverjanja; bivši hranilničen ravnatelj Vencelslav Kohaut kriv zločina goljufige (v 7 slučajih) in poneverjanja (v 3 slučajih). Gledé pregledovalcev računov Friderika Grünwald in Henrika Bily so porotniki vsa vprašanja enoglasno zanikali. Bivši blagajničar Emanuel Hercik bil je v 10 slučajih (obtožen zaradi 17 slučajev) hudodelstva poneverjanja in bivši knjigovodja Friderik Pekeländer v 3 slučajih (obtožen zaradi 28 slučajev) hudodelstva poneverjanja krivim spoznan. Sodni dvor je obsodil patra Drozda in Kohauta vsacega na 7 let težke ječe poostrene v vsakem četrtletju z enim (premalo!) postom, Hercika na 2 leti in Pekeländer na 13 mesecev težke ječe. Klerikalni goljufigi in njih zagovorniki so vsemu svetu pokazali, kam se pride, ako človek njih sladkim in prihlinjenim obljubam veruje in tako v njih mreže zabrede. Prihodnjič bomo o tej zadevi kaj več govorili.

Robato obnašanje sta kazala župnik Svaton iz Lipe in dr. Benkovič, koncipijent dr. Brejca pred okrajnim sodiščem v Rožeku na Koroškem. Požarna bramba v Kostanju je tožila pri okrajnem sodišču v

Rožeku omenjenega župnika zaradi žaljenja časti. Poslednjega je zagovorjal dr. Benkovič. tožiteljico pa je zastopal dr. Ghon, odvetnik v Beljaku. Benkovič se je obnašal v sodni dvorani tako robato in oholo, da ga je moral sodnik iz dvorane iztirati. Župnik Svaton je bil obsojen v 60 kron globe ter si je nakopal s svojim pajdašem z dr. Benkovičem povrh še sramote, katere se ne bode več tako hitro iznebil. Priče so bili rojeni koroški Slovenci, ondašnjega jezika popolnoma zmožni, ki pa baje zlobudranje dr. Benkoviča niso razumeli, kar jim radi verjamemo. Koliko zamore zagovornik (pa tudi zastopnik), katerega sodnik iz dvorane iztirati ukaže, svoji stranki pomagati, to se je v tem slučaju jasno pokazalo, ni toraj nam treba o tem veliko besedij izgublјati. Kdor ima zdrave oči, sam vidi, in kdor ima količkaj posluha, sam sliši, kdor pa tega nima, ta je siromaček, vsega pomilovanja vreden.

Pes je žlahtne kamne požrl v Budapešti na Ogrskem. Nek gospod je naročil pri trgovcu s dragocenosti par zlatih uhanov s žlahtnimi kamni, ki sta veljala 20.000 kron, Trgovec si je dal kamne iz Amsterdama v Holandiji poslati, ter je zaklenil v svojej delalnici, da bi je tamkaj vdelal. Med tem ga pokliče poslovodja k nekemu gospodu in po desetih minutah, ko se spet vrne, dragocenih kamenov ni več našel. Mali pišček, katerega je v delalnici pustil, jih je požrl. Usmrtili so ga in razparali, ter našli v njem zginjene kamne.

„**Cesarjevič Rudolf**“ se naziva neki goljufivi predrnež na Sedmograškem, ki pripoveduje ondotnim lahkovernim kmetom, da je ušel iz cesarskega dvora, ker so mu nekateri veljaki po življenju stregli, ter da so ga nalašč za mrtvega razglasili. Opeharil je že mnogo ljudij, ki so mu verovali in v njegovi navidezni zadregi pomoč ponudili.

Čuden mož je bil neki Amerikanec po imenu Harry Beno, ali kakor so ga sploh zvali: kralj strupa. Ta čudak je bil za precejšnje porcijone strupa, kakor so strihnin, volčja jagoda, mišnica i. t. d. neobčutljiv; niso mu škodovali, ako jih je pogoltnil, kar je delalo zdravnikom mnogo preglavic — mož jim je bil nerešljiva uganka. Predstavljal se je javno in jedel pred očmi občinstva najhujše strupe, dal si je tudi žeblje v glavo zabijati, igle v truplo zabadati, a brez vsih zlih nasledkov. Poslednjič je vendar postal žrtva teh nevarnih poskušanj; zabosti si je dal namreč čevlјarsko šilo v glavo in je vsled te prostovoljne telesne poškodbe moral umreti.

Gladu je hotel umreti neki bukovez iz Brež na Koroškem zaradi slabega zaslužka in domačih preprirov. Šel je v Velceniški gozd ter se tamkaj vlegel pod košato drevo, kjer ga je zapazil lovski pomočnik tamošnje grajščine, ki je slutil v njem tatu divjačine ter naznanil to najemniku lova. A poslednji ni pripisoval temu naznanilu nobene pomembe, toda naslednjega dne je našel na lovu slučajno tega nesrečnega, ki je bil sicer še pri zavesti, ali bil je celo onemogel. Prepeljali so ga nato v Celovško bolnišnico.

✓ **katerej starosti je ženska najlepša?** Ne gre

trditi, da nebi ženske po splošnem naravnem zakonu s svojimi leti tudi v svoji lepoti napredovale in želja nekaterih, ki bi rade postale še enkrat mlade deklice, je neopravičena, kajti vsaka ženska mora biti, ako živi zmerno in redno, v svojem štiridesetem letu mnogo lepša, kakor je bila v svojem šestnajstem. Telesna in duševna popolnost morate biti v ženski, ki hoče svojemu spolu kot vzor veljati, nerazdružljivi, toraj morajo biti leta med 35 do 40 najboljša, tista, ki največ obetajo. Vrhunec svoje lepote so dosegle izvanredne krasotice, o katerih nam zgodovina pripoveduje, v letih 10 do 40 svoje starosti. Kleopatra je bila nad 30 let stara, ko je s svojo čarobno lepoto Antonija v svoje zanke vlovila; Aspazija je bila ob možitvi s Periklejem 36 let stara in ostala je še po 30 letih zakona krasna in poželjiva; Ana Avstrijska je imela 38 let, ko so jo za najlepšo žensko cele Evrope razglasili; Gpdč. Mars je bila najlepša s 45-imi leti, gospa Recamer s 40-imi itd. itd. Naš poklon! —

Počakajte malo! K nekemu fotografu pride gospa ter ga vpraša, če fotografira tudi otroke, na kar ji on pritrdi. „Koliko pa zahtevate?“ vpraša gospa. Fotograf odgovori: „Dvanajst kron za tucat.“ Ko si malo pomisli, mu reče gospa: „Dobro, počakajte malo, pridem drugokrat, zdaj jih imam — šele ednajst!“

Gospodarske stvari.

Krvava ušica.

Pred nekolikimi leti se je vgnezdila ta poprej nepoznana kvarljivka tudi po štajerskih sadunosnikih. Le malo je še krajev, kjer bi je ne bilo.

Krvava ušica ali krvavka napada samo jablane, toda visokodebelno kakor pritlično drevje vsake starosti, in sicer one dele, ki imajo nežno, tanko lubad, tedaj v prvi vrsti mlade poganjke in veje; razun tega se naseli na deblu in vejah ob ranah, ki se ravno celijo, bodisi, da jih je zakrivil vrtnarjev nož ali toča, ali pa da so nastale na kak drug način. Celo spodnji kos debla ob tleh kakor tudi blizu površja ležeče korenine niso varne pred njo. Časih ugledamo že iz daljine na omenjenih mestih majhne ali večje bele kosmiče, in sicer po poganjkih in vejah na spodnji strani. Ako te kosmiče natančneje ogledujemo, spoznamo v njih družbe rudečkastorjavih ušic, ki so kaka 2 mm. dolge in ki nosijo na svojem zadku tanko, belo volno; če jih zmastimo, dado neko umazanorudečo tekočino od sebe, vsled ktere so dobile ime „krvave ušice“. Te ušice zabodejo svoje sesalo skozi lubad in se redijo od drevesnega soka. Vsled tega poškodovanja nastanejo grčaste, raku podobne oteklina, ki pozneje popokajo. Ker pa ušice na teh novih ranah, ki so jim ugodni viri dovoljne hrane, zmirom dalje in dalje pijejo, razširjajo se te nabrekli, dokler ne obsežejo veje popolnoma. Taka veja se posuši. Nevarnost pa povečuje posebno ta okolščina, ker se živalice vse poletje neverjetno hitro

razmnožujejo. Mlade ušice potujejo na druga mesta, ali pa jih zanese veter drugam, kar jim omogoči njihova bela suknjica. Kjer se nastanijo, utemeljijo takoj nove nasebine. Za vročega poletja se pokažejo med mladimi, doslej nekriyatimi ušicami tudi krilate in ravno te so, ki okužije zdravo drevje, cele sadunosnike in kraje, kajti tudi te se morejo razmnoževati. Iz njenih razmerno maloštevilnih jajčic se porode ušice posebne vrste, samci in samice, ktere ne pijejo soka in ki nimajo nobenega drugega namena, kakor da skrbijo za razplodbo. Samica odloži samo jedno jajčice, takozvano zimsko jajčice v razpokano skorjo in pogine. Jednaka usoda zadene tudi samce in sicer takoj po druženju. Iz teh jajčic, katerim zima ne more nahuditi, izvalijo se spomladi navadne ušice, ki takoj ustanovijo nove nasebine. Na starejših ranah pač pobere zimski mraz skoro vse ušice; na zavarovanih mestih pa pretrpi zmirom nekoliko mladih živalic zimo in te se združijo z onimi, ki so nastale iz zimskih jajčic ter se naselijo spomladi ob starih ranah.

Razun krilatih ušic, ki leté iz kraja v kraj in tam nove nasebine ustanové, je tudi človek sam, ki si okuži dostikrat svojo drevje s tem, da dobiva mlado drevje ali pa cepiče iz drevesnic, ki so napadene od ušic.

Škoda, ki jo povzročuje krvava ušica, pojasnjuje najbolj njeno življenje in pa ogromna množina, v kateri nastpa. Drevje oslabi vsled nje nenavadno močno, rodnost se mu zniža ali pa prestane tudi popolnoma. Da, marsikatero drevo se celo posuši.

Krvavko moramo, ako hočemo imeti uspeha, zmirom in na vse pretege zatirati. Najzanesljiveje in najceneje se pokončujejo ušice s tem, ako jih zmaštimo z roko povsod, kjer najdemo znane bele kosmiče. Pozornost moramo obračati pri tem delu na starejše rane in nabreklone. Da dosežemo mrčes, ki se skriva po razpokah in špranjah med žmulami, poslužujemo se s pridom čopiča, ki je narejen od togih ščetin. Tega načina se je treba držati zlasti ob pomladi, in sicer od meseca sušča naprej, da zabranimo krvavki prehitro razširjanje. S pridom lahko pomakamo čopič v ono mrčesu smrtonosno tekočino, ki smo jo priporočali za pokončevanje gosenic jabelčnega molja. Ondi navedeno 1½ odstotno raztopino od mazljivega mila in tobakovega izvlečka pa moramo napraviti še jedenkrat tako močno in tej močnejši raztopini v tem slučaju še priliti 3 litre navedenega vinskoga cveta.

Pisma uredništva.

Dopis iz Moravec pri Mali Nedelji je tokrat moral zaradi pomanjkanja prostora izostati, pride prilično na vrsto. Pozdravljamo vas!

Večim dopisnikom. Tokrat nemogoče, nimamo prostora, toraj drugokrat. Prosimo potrpljenja!

Štev. 8743 na Brdu. Vaša naročnina je plačana do 1. decembra 1904.

Desetleten naročnik v Središču. Zahvaljujemo se prisrčno za poslano naročnino na desetlet; plačana je toraj do 1. januarja 1913.

Loterijske številke.

Gradec, dne 19. decembra: 83, 63, 44, 22, 1.
Trst, dne 12. decembra: 70, 50, 3, 54, 73.

Pri zdravljenju različnih ran se mora paziti, da se rana šele takrat zaceli, ko se je že odstranilo iz nje vse nezdrave dele. Kratko povedano, rana se mora obvarovati pred vsako nesnago in se mora uporabljati za obvarovanje pred vnetjem sredstvo, ki hladi in olajšuje bol. Staro dobro domače sredstvo, ki k temu dobro služi, je najbolj znano „praško domače mazilo“ iz lekarne B. Fragner, c. kr. dvorni založnik v Pragi. To sredstvo se dobiva tudi v tukajšnji lekarni gosp. Ign. Berkalka. — Glej inserat.

Najinim cenjenim p. n. kupovalcem želiva

vesele Božične praznike in srečno novo leto

ter se ob enem njih naklonjenosti v novem letu priporočujeva za zagotovilo, da bodeva njih željam vsigdar pošteno in točno ustregla.

Z odličnim spoštovanjem

Brata Slawitsch.

1153

Grajsčinsko oskrbništvu „Oberpettau“ v Ptujju sprejme

viničarja.

Na prodaj ima 300 meterskih centov pese, ki se po centih odaje. Vprašanja: Gutsverwaltung in Oberpettau. 1155

Močni učenci

dva ali trije, se sprejmejo v neki usnjariji. Vstop takoj. Naslov pove upravnštvu „Štajerc“.

Pridnega učenca

iz boljše hiše sprejme takoj Tomaž Kappun, mizarski mojster na Bregu pri Ptujju. 1156

Učenec

z dobrimi šolskimi spričevali se takoj sprejme v trgovini z mešaninim blagom gosp. Joh. Pungaršček v Slovenjem Gradcu (Windischgraz). 1157

Zanesljiva ženska

(sme imeti tudi otroka), večča gospodinjstva, ki zna po kmečki kuhati, prati in živino oskrbovati, sprejme se takoj v službo. Otrok lahko bližnjo šolo obiskuje. Naslov se zve v upravnštvu „Štajerca“ v Ptujju. 1152

Hiša

1138

z 11 stanovanji in primernimi deleži kleti, s živinškim in svinškim hlevom, vodovodom, z lepim vrtom za zelenjad, stoječa v Mariboru v Korški ulici št. 102 se proda za 7000 gold. (Hranilnice je vključene 2000 gold.) Hiša je novozidana in vse je v dobrem stanu. Naslov ponudb je: J. H. 7000 poste restante Marburg.

Čevljarski učenec

se takoj sprejme pri čevljarskem mojstru Albert Lončar v Mariboru, poštna ulica št. 9. 1158

Pravo domače platno

za rjuhe in perilo priporočava po sledečih cenah:

Cela sešita rjuha (plahta) za posteljo 2 ali 2½ metra dolga, velja samo 1 gld., oziroma 1 gold, 20 kr. — Najfinejša sešita rjuha iz tenkega domačega platna 2 m dolga, velja samo 1 gld. 50 kr.

To domače platno se tudi prodaja na metre in sicer velja, čeprav je platno 160 cm. široko, meter samo 75 krajcarjev. — Domače platno za „štrozoke“ velja meter 20 ali 25 kr., za obleko meter 28 ali 35 kr.

Brata Slawitsch

1068

trgovca v Ptujju, Florianski trg.

Ekonom (Štajerc)

vešč vseh gospodarskih opravil, se priporoča v službo. Službo zamore že 1. januarja 1904 nastopiti, če pa treba, tudi pozneje. Naslov: Jožef Raček, grad Hölzenegg na Vrhniki (Oberlaibach, Krain). 1160

„ŠTAJERC“

„Štajerc“ je list, ki ima glavni moter, brani spodnještaj. kmete pred iskoriščenjem od strani kmečkih sovražnikov.

„Štajerc“ hoče mir med sosečkima narodoma, katera sta primorana, skupaj živeti in katera sta odvisna en od drugega.

„Štajerc“ radovoljno odgovarja svojim naročnikom na vsako vprašanje bodisi v gospodarskih, v tožbenih, davčnih zadevah, sploh o vsaki stvari, katera je kmetu in trgovcu na deželi potrebna. Za pismo se mora priložiti znamka za 10 vinarjev.

„Štajerc“ sprejema radovoljno dopise od svojih naročnikov, želeč, s tem nerednosti, katere škodujejo kmetu, odstraniti.

„Štajerc“ prinaša vsakovrstne novice iz Spodnjega Štajerja, pa tudi iz drugih dežel.

„Štajerc“ izhaja na leto 26 krat in ne velja več kakor 2 kroni za celo leto in se lahko naroči vsaki dan.

„Štajerc“ priobči oznanila po jako nizki ceni. Oznanila sama pa priobčena v tem listu, imajo veliki vspeh. Na enkratno oznanilo je dobil pred kratkem neki gospodar 76 dopisov, tičočih se razglašene stvari. Število „Štajerčevih“ naročnikov vedno raste. kmetje, obrtniki, delavci, trgovci, naročajte „Štajerca“, pošiljajte mu vaša oznanila. Sedaj se tiska uže v 15 tisoč iztisih.

Naprednjaki, skrbite za razširjanje tega lista, tako, da bode kmalu postal **tednik**.

Upravništvo in uredništvo se bode od sihmal še bolj potrudilo, po svoji moči vsaki želji naročnikov ustreči, treba pa je, da se te želje pismeno ali ustmeno naznanijo.

Naprednjaki, zahtevajte v vsaki gostilni vaš list, zahtevajte „Štajerca“.

Hranilnica (Sparkassa)

Vstanovljena leta

1862.

Čekovnemu računu št. 808051 pri e. kr. poštno-hranilničnem uradu.

Mestni de-narni zavod.

Giro konto pri podružnici avst. ogersk. banke v Gradcu.

Uradne ure

za poslovanje s strankami ob delavnikih od 8—12 ure.

Občenje z avst. ogersko banko.

priporoča se glede vsakega med hranilnične zadeve spadajočega posredovanja, istotako tudi za posredovanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

vlad. državnega mesta

Ptuj

Ravnateljstvo.

FRANZ KAISER

žganjarnica v Ptuj.

Priporočam mojo bogato zalogo vsakovrstnega žganja, kakor tropinovec, slivovko, droženko, brinjovec in vsakovrstno rosogljio.

Pri moji novi žganjarnici v hramu tik moje prodajalnice žganja lahko postavijo cenjeni odjemalci svoje voze. Ako se primeroma dovolj veliko kupi, sem pripravljen, povrniti tudi stroške mitnice (maute).

Kupite enkrat na poskus!

Pismena naročila se vestno in točno izvršujejo.

902

Vzorci (muštri) so vsak čas na razpolago.

 Kdor potrebuje vino, temu priporočam mojo bogato zalogo vsakovrstnih vin.

Kava in čaj

iz prve roke, to je neposredno od sadilca kave in čaja, toraj s polnim jamstvom za pristno neponarejeno kavo in čaj.

Najnižje cene.

Najino dosti čez 100.000 orolov veliko posestvo se obdeluje najracionalnejše. Najine vrste kave in čaja so jako aromatične in zdatne.

Kava: Javaflor, najfinejša 4³/₄ kg gld. 6.65, fina 4³/₄ kg gld. 5.90. Javabrazil-mešanica 4³/₄ kg gld. 5.40.

Posilja se carine prosto na vsako pošto proti povzetju.

Cenik zastoj in poštnine prosto.

TURK & drug

veleposestnika na Javi, prodajalca kave in čaja v lastni režiji

v Trstu

926

via dell'Acquedotto 38.

Lepo posestvo

v Škoficah, pol ure od Verbskega jezera na Koroškem, z novoizdano hišo in gospodarskim poslopjem, obsegajoče 25 orolov zemljišča, z rodovitnimi njivami in travniki, dobro zaraščenem gozdom. v prav lepem kraju in vse v najboljšem stanu, se za 6500 gold. prodaja; potrebnega kapitala 3000 gold. Pismena vprašanja na F. S. 3000, abzugeben bei Herrn Martin Bürger, Gastwirt in Schiefeling a. See, Post Velden (Kärnten). 1148

Priporočja se 1076

Ia salama kila gld.	1.50
veroneška salama " "	1.60
krakovska salama " "	1.20
klobase iz Braunschweiga " "	—70
prekajene klobase (okrogle) . . . komad "	—12
prekajen jezik surov kila "	1.80
prekajeno meso (surovo) " "	—90
prekajena šunka (surova) " "	1.20
papriciran špeh " "	—80
zasekan špeh " "	—75
najfinejša prava svinjska maša " "	—85
fini 1/2 ementalški sir " "	—80

Brata Slawitsch

trgovca v Ptuj, Wagplatz 1.

Na prodaj 1136

je gostilna blizu Trbovljskega rudnika, s 4 hišami in 30 stanovanji. Najemščina nese 205 kron na mesec. Več se izve pri Johan Doganu, krčmarju v Trbovljah.

Na mojo viničarijo iščem pridnega in zanesljivega

viničarja,

kateri mora biti oženjen ter imeti veselje in spretnost za vinogradska dela. Na razpolaganje mu je hiša, hlevi, njive in travnik, da zamore rediti dvoje goved. Naslov: Franc Possek, grad Poglet, pošta Lcče (hl. Geist). 1142

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju ni več take prilike. 1128

500 komadov za 1 gld. 95 kr.

Ena krasno pozlačena precizna ura, katera točno teče in za katero se 3 leta jamči z jako primerno verižico, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imit. žlahtnim kamenom, 1 krasen mošnjiček, 1 jako fino žepno zrcalo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, (3% duble-zlat) z patentiranim zaklepom, 1 jako fini tintnik iz nikelnja, 1 fini album z 36 najlepšimi slikami, 1 eleg. broša za dame (novost), 1 par bouton s similibrilantom, 5 različnih smešnih reči za stare in mlade, 20 različnih reči za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne. Vse to se pošlje z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo 1 gld. 95 kr. Razpošilja se proti poštnemu povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska centralna razpošiljalnica

P. Lust, Krakov (Krakau) št. 41.

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Zaračunjeni natakari

slovenskega in nemškega jezika zmožen, oženjen (dobro je, ako ume krojaški obrt), se sprejme s 1. januarjem 1904 v gostilni gosp. Jurja Lauko v Trbovljah pri Vuzenici. Položiti ima 200 kron kavnice. 1144

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenju se ne ponudi taka prilika.

500 kosov samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena 36 ur tekoča precisanker ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imitiranim žlahtnim kamenom, 1 nastavek za smodke z jantarjem (berenšteinom), 1 eleg. broša za dame (novost), 1 krasno žepno tojletno zrcalo, 1 usnat mošnjiček, 1 žepni nožič z pripravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, vse iz duplezлата z patentiranim zaklepom, krasen album za slike v katerem je 36 najlepših podob sveta, 5 reči, katere povzročajo pri starih in mladih mnogo smeha, 1 jako koristna knjiga, v kateri so zložena pisma, 20 reči za korespondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobi z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo 1 gld. 80. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej, skozi dunajsko razpošiljalnico Ch. Jungwirth, Krakau A/4. 103

NB. Za neugajajoče se denar vrne

Učenec.

V usnjariji gosp. Jožefa Wirth Velenju (Wöllan) se učenec tak v uk sprejme. 11..